

днѣштъ, отпадиѣть, ослабиѣть, и малко ханѣть за ъденіе. Кога ся случи това послѣдне-то най-добрѣ да ся остави чловѣкъ отъ бабешки лѣ-кове па у врѣме да повыка лѣкарь.

IX. ПРИСАЖДАНЕ ШЯРКѢ (БОЛЯСВАНІЕ).

Една отъ найголѣмы-ты длѣжности на роди-тели-ты е да дадѣть да ся присади на дѣтца-та имъ шарка (сипаница), сир. да гы болѧсть, та съ това да гы забранять отъ болесть-тѣ на бабѣ шаркъ. Голѣма-та шарка е една отъ най-лоши-ты болести по чловѣческий родъ; тя никого не жали, ни старецъ, ни дѣте, ни мѣжъ, ни мом-че, ни майкъ, ни дѣвойкъ; страхъ и поразиѣ ды-ха, а дѣто не умори болника, тя го погрози и му остави лошь спомянъ, безъ който рѣдко да замине. Голѣма-та шарка прѣхваща и прилѣпа. Чловѣкъ може ся прилѣпи отъ неиѣ, само да ся до-сягне до болника, или да похване нѣчто, което стояло много врѣме при него; найповече ся при-лѣпва чловѣкъ ако приближи до болника па го дѣхне неговий дѣхъ. Затова еще отъ старо врѣ-ме трѣсили лѣкове какъ бы могло да ся прѣдвари тая страшна болесть, или божемъ да ся ослаби, нѣ всичко бѣ залудо. Прѣложили бѣхъ наистинѣ да присаждать отъ самѣ-тѣ шаркъ. Съглядали бѣхъ сир. че баба шарка всяко не си показва силѣ-тѣ еднакво, а нѣкога быва плягка, нѣкога помирна; за това и прѣпорѣчяхъ да присаждать отъ неиѣ въ такъво мирно врѣме, а това и пра-вяхъ наистинѣ, нѣ не толкова чясто. Само мал-цина родителе давахъ да ся присади на дѣте-то